

Norsk

Pris kr. 0,70

Hefte 1 1946

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*I dette
nummer
blant annet:*

*Nytt i amerikansk
meldeteknikk.*

Vi presenterer:
Teddy Knudtzon

Spill jeg husker.

Norgesmesterskapet for par 1946.

Forbundsstyret har besluttet å arrangere Norgesmesterskap for par 1946.

Berettiget til å delta er medlemmer av klubber som er tilsluttet forbundet. Det er dog ingen betingelse at deltagerne i et par tilhører samme klubb.

Kretsmesterskapene for par innen de respektive kretser danner kvalifiseringsretten til deltagelse i Norgesmesterskapsfinalen. De arrangeres av kretsstyrene eller de klubber som disse bemyndiger. Kampene spilles som utslagsrunder med forsøksrunder og finale. Alle spilles etter Howells system. I forsøkene tiltales anvendt inntil 8-bords puljer og i finalen inntil 10-bords puljer. Utslagene i hver forsøksrunde må ikke overstige 50 % av deltagerne i puljen, og finalen må ikke gå over mindre enn 60 spill. For at en krets skal kunne avholde kretsmesterskap, må det delta minst 16 par.

Det par som blir best plasert i hver krets, får titelen kretsmester for par 1946. Kretsene får representanter i finalekampen i Norgesmesterskapet for par i Oslo i forhold til det antall deltagere som starter i kretsmesterskapet. Forbundsstyret kan bestemme at to eller flere kretser som støter til hverandre, skal spille en ekstra kvalifiseringsrunde om finaleretten, hvis deltagerantallet er så lite at det ikke er rimelig fra kretsen uten videre får et par i finalekampen.

I tillegg til den kontingent som kretsene bestemmer for deltagelse i kretsmesterskapet for par, skal det ved anmeldelsen betales en kontingent pr. par av kr. 6,—, som av arrangørene oversendes forbundet sammen med fortegnelse over deltagerne. Denne kontingent skal gå til reiseutgifter for de utenbys par som kvalifiserer seg til finalekampen, så langt beløpet rekker. Deltar det spillere fra -Nord-Norge, stilles disse med hensyn til reisebidrag likt med spillere fra Nord-Trøndelag krets.

De innledende kamper skal være ferdigspilt innen 30. april 1946, og resultatet må være forbundet ibende innen 6. mai. Finalen spilles i Oslo 8.—11. juni 1946 (pinsen).

I finalen deltar 24 par, som etter Howells system spiller 8 spill (sammenhengende) mot hvert av de ørige deltagende par. Stillingen bekjentgjøres etter hver runde. De 6 beste par blir premiert. Det beste par får titelen Norgesmester for par 1946 og blir tildelt forbundets diplom.

Oslo den 15. desember 1945.

N. B. F.'s TURNERINGSUTVALG

O. Krefting. K. Fr. Dawes. Harry A. Nilsson.

Tromsø Sjakk- og Bridgeklubb.

På generalforsamling 20. sept. 1945 ble rubr. klubb delt i to for henholdsvis bridge og sjakk. For bridgens vedkommende fikk klubben navnet Tromsø Bridgeklubb. Styret fikk følgende sammensetning:

Hemming Stellander, formann, Halvdan Brox, nestformann, Nils Budesund, sekretær, Haakon Johannessen, kasserer, Harder Olaisen med reserver: John L. Hansen og Per Melvær.

Ved delingen hadde klubben 30 medlemmer. Siden er det kommet til en del nye, så medlemstallet nå er 50.

Siste dr. Stern.

Fra en bridgetime i London radio henter vi følgende meldingsforløp etter dr. Sterns siste Vienna:

2 ♡ — 2 ♠
3 ♣ — 3 ♡

2 spar betyr i følge dr. Stern at svarhånden ikke har ess eller konge i hjerter. 3 kløver er en slags søkemelding, som spør om makker har minst 3 små hjerter. 3 hjerter er et bekreftende svar. Stikk den!

Redaktør HALLE'S

Vinterturnering 1945 - 46

På grunn av forsinket trykking ble spillene til høstturneringen først sendt ut i begynnelsen av desember, altså ca. 14 dager senere enn opprinnelig bestemt.

Spilletiden utsettes derfor til 15. febr.

Av samme grunn slås Høst- og Vårturneringen sammen til

Red. Halle's Vinterturnering 1955 - 46

Anmeldelse innen utgangen av januar, ledsaget av kr. 20 i kontingent sendes til

Redaktør

HALLES BRIDGEAKADEMI

Bestum pr. Oslo - Boks 120 - Tlf. 59334

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORUND

Nr. 1

Januar 1946

17. årgang.

Redaktør: R. HALLE. Postboks 120, Bestun. Tlf. 59 334

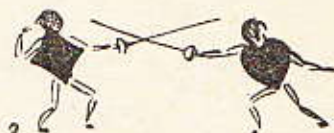
Red.sekretær: ROLF BØE. Eugeniagt. 1. Tlf. 60 291

Utgitt av A. M. Hanches Forlag. Kongens gt. 6, Oslo. Tlf. 12 181

Abonnement: Kr. 6,00 pr. år.

Løssalg: Kr. 0,70 pr. nummer.

Typen vi kjenner.

Hvis en spør et tilfeldig menneske en treffer om han eller hun spiller bridge, vil en som regel få til svar: Ja, men bare for moro skyld.

Men er det ikke det vi alle gjør, eller iallfall bør gjøre?

Når vi reiser spørsmålet, er det fordi at dette som engang var den selvfølgeligste av alle selvfølgeligheter ikke synes å være fullt så opplagt lenger. Den store masse av bridge-spillere, de flere hundre tusen bare i vårt eget land som spiller til husbehov som det heter, de spiller bare for å ha det morsomt, og det er heller ingen tvil om at de alltid har det.

Men hvordan er det med turnerings-spillerne, de aktive turneringsspillere, for ikke å si de *agressive* sådanne?

Selvfølgelig vil de også alle hevde, at de spiller bridge for å ha det morsomt, hvorfor skulle de ellers gjøre det?

Men om de alle har den rette forståelse av sann spilleglede, se det er mer tvilsomt. For å si det rett ut: med turneringsbridgen har vi fått en type som synes å ha glemt gleden ved spillet. Denne typen er heldigvis ikke blitt alminnelig, og blir det vel heller aldri, men den er der, og det er ille nok.

Noen nærmere presentasjon skulle være overflødig, vi har truffet mannen (kvinnen av det slaget er heldigvis ennå et særsyn) allesammen. Sur og mistenksom, skulende i blikket og med sammenbitt munn, aldri et smil eller et ord som varmer, retthaversk og kranglevorren. Vinner han, er det som det skal være, taper han, er tusen og ett ute.

Om vi kjenner ham!

Slik er selve prototypen, og i en så renskåren form er det kanskje ikke så ofte vi møter ham. Men i en avbleket utgave er han ingen sjeldenhet, og vi kan like gjerne innrømme at noen hver av oss i våre svake øyeblikk kan røpe en snev av enkelte av en eller annen av hans egenskaper.

Derfor disse linjer.

Vi skal gå inn for bridgen, og det er ingen skam å legge alvor i den. Vi skal gå inn for å vinne, bridge er idrett, kappestrid. Men bridge er også lek, selskapelighet, hygge. Ja, først og fremst hygge. Selv om vi spiller mot hverandre, er det som venner vi møtes, ikke som fiender.

La oss alltid prøve å huske det.

Hans Jellinek.

Da nazistene gikk til aksjon mot jødene i Norge, ble også *Hans Jellinek* arrestert. Han ble sendt til Tyskland, havnet i en eller annen konsentrasjonsleir, og siden har ingen hørt noe fra ham. Det er millioner tragiske skjebne under herrefolkets regime; en rekke av verdens beste bridgenavn, særlig fra Østerrike og Ungarn, er med på den dødslisten.

Hans Jellinek døde ikke, han falt. Det viser hele den usigelige tragedien i det som her er skjedd, for det fantes

ikke et mer stillferdig og fredsommelig menneske enn bridgespilleren Hans Jellinek. Han kom hit til landet i 1938, sammen med det verdensberømte Wienerlaget som skulle representere «det østerrikske bridgeforbund», Østerrike selv var allerede slettet ut av det offisielle kartet, i Europamesterskapet. Men han fikk ikke spille, han måtte være glad til at han fikk lov til å reise og se på, han som kanskje var verdens beste spiller på det tidspunkt.

Etter verdensmesterskapet i 1937, som wienerne vant, skrev Culbertson at Jellinek og Schneider utvilsomt var verdens beste makkerpar i bridge. Jellinek slo seg ned her i landet, og vi fikk til stadighet sanne hvilken blendende kortbegavelse han var, enda han måtte spille uten fast makker den første tiden.

Jellinek har gjort en imponerende innsats i norsk bridge, ikke bare som aktiv turneringsspiller, men like meget som pedagog og instruktør. Som brigelærer hadde han all den tålmodighet og samvittighetsfulle innstilling som også umerket ham som menneske. Han var en bridgesportens ridder, en fullverdig representant for Wiens bridgemiljø, hvis rester nu er spredt for alle vinde, men som en gang dannet skole for all god, åndspreget kortkunst.

Vi takker Hans Jellinek for den tiden vi hadde den lykke å ha ham blant oss.

Til abonnentene.

Vi minner herved om at de som fortsatt ønsker å beholde Norsk Bridge Magasin i 1946, må innbetale kontingenten snarest mulig så stans av magasinet kan unngås.

Kontingenten er kr. 6.— pr. år.

Norsk Bridge Magasin's eksped.

A. M. Hanches Forlag
Kongensgt. 4 Oslo.

Spill jeg husker.

Teddy Knudtson — eller rettere bare Teddy, for noe annet har han aldri hett blant skikkelige bridgefolk — er en av våre storspillere. Ikke ekspertspiller, heller ikke elitespiller eller noe sånt som så mange kan gjøre krav på å være (og som enda flere gjør krav på å være), men nettopp *storspiller*, som hvert land bare har et fåtall av.

Hans scoringsliste er meget imponerende: Norgesmester (for Singelton 1940), elitemester (sammen med Storm Herseth), parmester i Oslo (sammen med Hans Jellinek), to ganger Oslo-mester for lag (ofte med Oscar Jormann som makker) o.s.v. o.s.v. Men alt dette forteller i grunnen svært lite om Teddy som spiller; hadde skjebnen vært ham litt mindre huld hadde han ikke vært noe av dette, og allikevel vært den samme suverene spiller han er.

Otto Krefling har en gang sagt at den som spiller langsomt, sjelden spiller godt. Teddy er sikkert den mest hurtigspillende av alle norske turneringsstørrelser, *fort og riktig* er det som best av alt karakteriserer hans stil ved bridgebordet.

Riktig, ja. Vi har møtt ham adskillige hundre ganger i større og mindre turneringer, men kan i farten virkelig ikke huske en eneste tabbe av betydning. Derimot husker vi hans alltid sikre, metodiske spill, parret med plutselige, briljante innfall på tvers av alle bøker og uten annet opphav enn sin egen fantasi.

Teddy er en spillets gentleman på sin hals, en sportsmann og amatør i ordets beste mening. Han er bare 28 år gammel, og det er første gang han lar høre fra seg her i Bridgemagasinet. Vi ønsker ham hjertelig velkommen som medarbeider; det er dessverre slik at de beste spillere ikke alltid er de ivrigste skribenter, men det er jo av de ting det måtte kunne rettes på. Og så lar vi Teddy fortelle.

Jeg ble en gang lurt noe fryktelig ved et bluffspill fra motparten, noe som en vanskelig glemmer og jeg håpet stadig på en sjangse til revansje hver gang jeg møtte dette makkerpar senere. Endelig en gang skulle anledningen komme. Det er vel grunnen til at jeg fremdeles husker dette spillet.

Motparten var havnet i 2 grand hos Vest. Makker spilte ut spar 2.

<table style="border-collapse: collapse; margin: 0 auto;"> <tr><td style="padding: 2px 5px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠	10 6 3
N					
V Ø					
S					
	♥	10 7 5			
	♦	K Kn 9 4			
	♣	E Kn 9			
♠	E K 4				
♥	K Kn 8 2				
♦	8 5				
♣	6 4 3 2				

Jeg satt Syd, Øst var blinnemann. Spilleren studerte omhyggelig sine kort så jeg fikk tid til å legge en plan. Makker pleide aldri å spille ut falsk kort, så det var tydelig at han hadde bare fire spar. Det var også sansynlig at han hadde inkomstkort siden motparten stoppet på 2 grand.

Jeg stakk med spar Ess og retur-

Erling Wagle

vil ikke mer. «Etter å ha stått som redaktør av Norsk Bridgemagasin i 8 år, legger jeg nu årene inn,» sier han i desembernummeret, og begrunner det med at tiden ikke strekker til.

Vi har ofte drøftet spørsmålet med Wagle, men forsto allerede tidlig i høst at hans beslutning var urokkelig. Da vi omsider påtok oss vervet å være hans etterfølger, avkrevet vi ham det absolutte løfte at han skulle fortsette som medarbeider hver gang han fikk tid til det. At det aldri ville skorte på lysten følte vi oss overbevist om.

Og nettopp fordi Wagle ikke forlater magasinet, men bare har forbedret seg å være litt mindre bundet av det, er det ingen grunn til å holde en høytidelig og vemodfull avskjedstale.

Men en takk skal han ha, for de 8 årene han praktisk talt alene laget Europas største og mest utbredte bridgepublikasjon. Det er ingen tilfeldighet at disse årene faller sammen med den mest fruktbare periode i norsk bridgeli; at Erling Wagle gjennom sin innsats som magasinet redaktør meget sterkt har bidratt til den rike utvikling, vet alle. Med sin grundighet og strenge objektivitet, med sin sikre formsats og sitt fintmerkende instinkt for det aktuelle og interessevekkende i bridgen har han bragt magasinet opp på et internasjonalt nivå og skaffet det en grunnsolid posisjon langt utenfor landets grenser.

Rolf Bøe

er fra og med dette nummer ansatt som redaksjonssekretær i Norsk Bridgemagasin.

Rolf Bøe er en av våre mest benyttede turneringsledere, og alle duplikatspillere vil kjenne ham som opphavet til Bøe-variantene i Vienna, som er blitt meget populære. Han har også skrevet flere artikler her i magasinet.

nerste spar 4. Det var spennende, men Vest gikk i fellen og makker kom inn på knekten og spilte en liten spar tilbake. Øst så med synlig ubehag at jeg fikk tredje stikk for kongen.

Nu måtte makker inn. Han kunne muligens ha ruter Ess, men da måtte han jo i alle tilfeller komme inn. Hvis han derimot skulle ha hjerter Ess kunne det bli morsomt.

Altså hjerter knekt tilbake. Øst måtte dekke. Makker stakk med Esset, tok sin spar og returnerte hjerter 9, og vi fikk 2 trekk i grand.

De fire hender var:

♠ D 8 7	♠ Kn 9 5 2	♠ 10 6 3
♥ D 6 3	♥ E 9 4	♥ 10 7 5
♦ E D 10	♦ 7 6 3 2	♦ K Kn 9 4
♣ K D 10 7	♣ 8 5	♣ E Kn 9

♠ E K 4	N	♠ 10 6 3
♥ K Kn 8 2	V Ø	♥ 10 7 5
♦ 8 5	S	♦ K Kn 9 4
♣ 6 4 3 2		♣ E Kn 9

Teddy Knudtzon.

Nytt i amerikansk meldeteknikk.

Shepards «Cue-Bids» — en rival til Culbertsons spørremeldinger.

Før Culbertson kom med 4—5 grand og spørremeldinger var essvisning (en primitiv form for cue-bids) enerådende i slemteknikken. Culbertson talte nokså hånlige om disse cue-bids, og mente det var å sette vognen foran hesten. Enten fortalte den svake hånd om ess eller renonser som ingen betydning hadde for den sterke, eller den sterke hånd fortalte om en del topphonnører. Den svake hånd ble imidlertid ikke klokere av dette, han var i like stor villrede om det skulde meldes slem eller ikke. Med spørremeldingene kunne derimot den sterke hånd spørre om sin makkers toppkort og fordeling i en farge hvor han selv var svak.

Spørremeldingene ble imidlertid i Amerika ikke den suksess som Culbertson hadde regnet med, de fleste toppspillere foretrakk å greie seg uten, og middelklassen synes de ble for vanskelige. (Derimot har de slått igjennom her hjemme, hvor praktisk talt hele eliteklassen benytter dem.) I den siste tid har cue-bids dukket opp igjen i en mere moderne form, nå kan man få vist både ess, konge, singeltoner og renonser. Den avdøde E. V. Shepard har konstruert faste regler, som er gjengitt i et par artikler i Bridge World. Culbertson omtaler også cue-bids i siste utgave av Gold Book. Den er dessverre ennå ikke kommet til Norge, men etter hans uttalelser i The Official Book og hans kones uttalelser i Bridge World er det tydelig at han ikke liker dem og betrakter dem som en konkurrent til sine spørremeldinger.

Vårt kjennskap til disse cue-bids er foreløbig rent minimalt, men jeg skal så godt som mulig gjengi poenget.

Først og fremst må trumffargen være fastsatt, det gjøres omtrent på samme måte som ved spørremeldinger.

Hvis det avgis en kraftig støttemelding fra den ene spiller, f. eks. 1 hj. — 3 hj., skal hans makker i neste omgang vise sitt laveste ess. Deretter viser den annen spiller sitt laveste ess, o.s.v.

Meldingen 4 grand har forskjellig betydning, alt etter det tidligere meldingsforløp. Hvis et ess er vist, betyr 4 grand de 2 øvrige «side-ess» (ess i andre farger enn trumffargen). Hvis 2 side-ess er vist betyr 4 grand det tredje, og dessuten en konge. Er alle side-ess vist betyr 4 grand 2. kontroll i alle sidefarger.

En melding i en farge hvor esset er vist før, viser 2. kontroll, helst en konge, men også en singelton kan vises. Hvis begge parter har benekket esset i en farge, viser en melding i denne farge at spilleren er renons.

Betingelsen for å avgi en cue-bid er enten at det ikke koster spilleren noe eller at han har tillegg til sin første melding. Hvis det f. eks. meldes 1 hj. — 3 hj., skal åpneren i alle tilfelle vise et ess i kløver eller ruter. Hvis han ikke har noen av disse, men derimot har tillegg til sin første melding, viser han et eventuelt ess i spar.

Jeg skal gi et eksempel, hentet fra Bridge World.

♠ E x x	N V Ø S	♠ x
♥ K Kn x x x		♥ E x x x x
♦ x x		♦ E x x
♣ E x x		♣ K D 10 x

Meldingene går:

1	♥	—	3	♥
4	♣	—	4	♦
4	♣	—	5	♠ ¹⁾
5	♠ ²⁾	—	6	♥ ³⁾

1) Øst viser kongen i kløver. Men denne melding viser samtidig noe langt viktigere når det gjelder en slem. Siden den automatisk bringer meldingene over utgang, viser den tillegg til det som før er vist. Østs tidligere 4 ruter viser sa. 7 spillestikk; 5 kløver viser derfor en vinner mer, eller 8 spillestikk.

En bridgeprat med Halle.

Det var Politiken som arrangerte den dansk-norske vennskapsmatchen i København som endte med en overlegen seier for hjemmelaget. En skulle tro at når en avis gir seg i kast med et såpass krevende og kostbart arrangement (vi var 9 mann som hadde okkupasjonssultet i samfulle 1850 døgn og også på annen måte opparbeidet umettet behov), ja da skulle en tro at avisen handlet ut fra en eller annen art av egosentriske motiver. Er det ikke noe som heter reklame?

Jeg kan forsikre at det var det eneste som ikke inngikk i våre verters program. Vi ble selvfølgelig presentert og avbildet på behørig måte, men da det norske nederlaget var et faktum, skrev Herman Dedichen en kommentar som var et lite mesterstykke av beherskelse og taktfullhet. Og den samme tone møter en i Dansk Bridge, som nøyer seg med å omtale matchen i en liten petitnotis, tydeligvis nettop fordi det var danskene som vant.

Det er en stor kunst å kunne ta et nederlag, enda større å kunne tåle en seier. Dette være sagt både som en takk til våre danske verter, og som en adresseløs masseforsendelse til alle de mange på denne siden av Skagerak som kunne trenge å bli minnet om det.

* * *

2) Vest vet nå at styrken på de to hender tillater en slømmelding; han viser derfor sitt spar ess. På samme tid benekter han 2. kontroll i noen sidefarge.

3) 7 hjerter ville være for risikabelt.

* * *

Det er vanskelig å uttale seg om verdien av disse meldinger så lenge man ikke kjenner dem bedre enn vi gjør. Men det ser ikke ut til at de er noe vesentlig bedre enn Blackwood og spørremeldinger. I eksemplet ovenfor

Og så venter vi på en stor norsk avis, som vil følge Politikens eksempel med å ta på seg arrangementet av en større interskandinavisk bridgematch. Krets eller forbund vil sikkert bistå med alt det tekniske, og publikum møte fram som aldri før.

Det måtte være en fristende oppgave for en hvilken som helst av våre større aviser, og vi skal på vår side love ikke å ta det så nøye med motivene.

* * *

En dansk avis hadde lenge før krig en enquete som het noe slikt som: Hva ville De gjøre hvis De vant 1 million i det spanske pengelotteri?

En levemann av en dypt forgjeldet greve ga dette svar: Jeg ville leve akkurat som hittil, men da ville jeg også ha råd til det.

* * *

Jeg fortalte historien til en utenbys venn som under en sammenkomst i romhelgen spurte meg hvordan jeg ville redigere Norsk Bridgemagasin.

Det skal redigeres som hittil, men nu er det altså meg som skal prøve å gjøre det.

* * *

Og så var det spillet. Det så meget sjablonmessig ut til å begynne med, ble

finder man lekende lett fram på følgende måte:

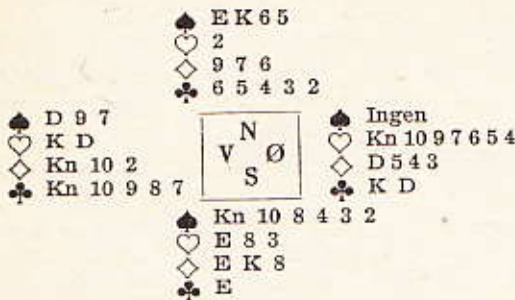
1	♥	—	3	♥
4	♥	—	4	gr.
5	♥	—	5	gr.
6	♦	—	6	♥

Det ser for øvrig ut som om man etter cue-bids har visse vanskeligheter med å få vist makker topphonnorene i *trumffargen*, og det har jo også en viss betydning. Men vi får som sagt vente med den endelige dom til vi får vite litt mere.

Rolf Boe.

morsommere etterhvert, og munnet ut i litt av et unikum av en sluttposisjon.

Med alle i faresonen var meldingene gått:

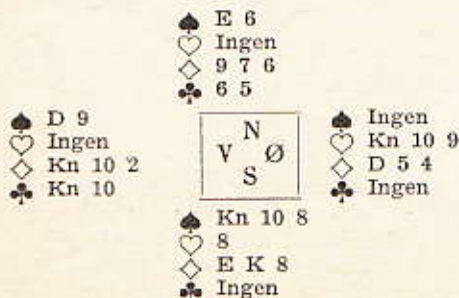
<i>Syd:</i>	<i>Vest:</i>	<i>Nord:</i>	<i>Øst:</i>
1 ♠	pass	2 ♠	3 ♥
4 ♥?	dobl.	5 ♠	pass
6 ♠	pass	pass	pass

Legg merke til Nord's elegante 5 spar som svar på spørremeldingen etter Vests dobling. 4 spar betyr sparesset og kontroll. Følgelig må 5 spar bety E K i spar og kontroll. Denne variant står ikke i boka, men der er det mye som ikke står.

Hjertes K kom ut, og lilleslemmen syntes opplagt. Med 4:3 fordeling i kløver ville det bli 7 trekk.

Syd stakk og tok straks for kløveress. (Et godt poeng i seg selv.) Så trumf til bordet, Øst viste renons. Vests dame kunne ikke knipes, da bordets små trumf måtte brukes til hjerterstjeling.

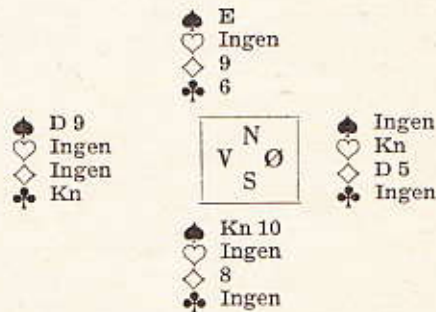
Imidlertid ble en kløver stjålet hjem, så hjerter til trumf, og enda en kløver fra bordet. Nu var Øst renons igjen. Syd stjal og sukket dypt. En trumftaper og en rutertaper. Que faire? Stillingen var:

Nu visste Syd at Vest hadde to trumf og to kløver igjen. Har han nu dessuten to ruter og en hjerter, vinnes spillet ved pussig krysstjeling, hvor både Vest og Øst stikker Syds rutertaper i 13 stikk. Men hvis alle Vests tre røde kort er ruter? Ja, da skjer det som skjedde.

Syd spilte hjerter 8 og Vest ble faktisk skvist. (Uten at jeg vil påta meg å sette noe navn på denne selvsomme skvis.) Bruker Vest trumf, kastes en ruter fra bordet og spillet er vunnet. Kaster Vest kløver, blir en kløver godspilt på bordet, med samme resultat. Følgelig måtte Vest kaste ruter 2, som da heller ikke så ut til å kunne spille noen rolle.

Spilleren stjal med spar 6, spilte en kløver hjem til trumf, og tok for E K i ruter. Og nu var stillingen:

Syd spilte ruter 8, Vest måtte kaste kl. Kn og Øst kom inn. Han måtte spille hjerter eller ruter og spilleren fikk resten ved devils coup!

Da spillet ble vunnet på den måten sa en skarp tilskuer:

Når det er tre kort igjen kan De også vinne ved ganske enkelt å spille bordet inn på trumf ess og stjele kløveren.

Men jeg tror jeg ville resonnerert som spilleren: hvorfor gjøre det ganske enkelt når man kan gjøre det meget fint?

R. Halle.

Kvelerkuppet.

Av Bjørn Barre.

Petter så på sine venner som satt rundt bordet. Til venstre Nils Arntzen. Blek og ustanselig trommende fingre på bordet. Ellers rolig. Rett over for seg hadde han Bjarne Borgen. Han virket nervøs. Hånden beveget seg fra slipset, som han knyttet opp, til håret og tilbake til slipset igjen. Så ned i jakken etter et lommeterøkle. Han tørket noen sveddråper av pannen og stakk tørkleet tilbake i jakken. Nu åpnet han munnen for å si noe, men ombestemt seg visst for munnen ble lukket igjen. Nervene sto nok på bristepunktet så det ut for. Til høyre satt Jens Lennard. Kald og rolig uten å forandre en mine i ansiktet.

Ikke et ord ble sagt. Lyden av vinden som raslet i trærne nådde svakt inn til de fire rundt bordet, men inne var det stille. En knugende taushet som lå som en mare over dem.

Tre av oss, tenkte Petter, sitter nu og sier til seg selv. Hvem har gjort det? Hvad mon den fjerde tenker? Han som vet det. Det grøsser i Petter. Døden var ingen hyggelig gjest. Bare bilen snart var her. Det så ikke ut til at Borgen greide det stort lenger. Men å sitte sammen med en morder var heller ingen fornøyelse. Særlig når man ikke visste hvem det var. Bare at en av oss er det.

Og fram steg bildet av Rikard Jensen som lå kvalt på kjøkkenet. Et grotesk syn. Fryktelig, opprivende. Hadde morderen brukt hansker? Ganske sikkert, ellers hadde han nok forsøkt å komme seg vekk. Og ingen hadde noe alibi. Ikke noe tegn til kamp. Og så dette vanvittige som gjorde det hele så makabert. Rikard Jensen som lå der kvalt, og som om dette ikke var nok var begge buksebenene klipt istykker. På kryss og tvers. Hvorfor i all verden? Først kvele en mann og så klippe buksebenene istykker. Det virket

så unødvendig. Var det hele en gal manns verk? Og ennu kanskje 20 minutter til politiet kom. Ennu mange lange minutter i en atmosfære full av mistro hvor den ene betrakter den annen og sier med seg selv: «Er det du som er morderen?»

«Hvis du er ferdig med å stikke så kan du jo gi.» Det er Jens Lennard som snakker. «Det trengs visst at vi får noe å bestille.»

Petter ser ned og merker at han har sittet og blandet en kortstokk. Den har vel ligget der siden spillet i formiddag. Ja, hvorfor ikke et spill, det kan kanskje berolige nervene litt, tenker Petter og legger kortstokken over til Jens Lennard som tar av. Så gir Petter. Han tar selv opp denne hånd:

♠ D Kn 10 9 6
♥ E D
♦ E D 5
♣ E K 9

1 spar melder han og får etter pass fra Vest 2 spar til svar fra makker. Så spør han med 4 ruter og etter makkers 5 spar går han i seks.

Nils Arntzen spiller som Vest ut kløver 8 og Bjarne Borgen legger opp.

♠ E 5 3
♥ 6 3 2
♦ K 10 3
♣ 7 6 4 2

	N	
V		Ø
	S	

♠ D Kn 10 9 6
♥ E D
♦ E D 5
♣ E K 9

Øst bruker tieren og Petter får stikket for kongen og trekker spar dame. Finessen lykkes og spar knekt spilles. Liten spar kommer fra Vest, men der

kaster Øst en hjerter. Det var verre. Selv om hjerter finessen lykkes har han en sikker taper i kløver og Vest må jo ha et sparstikk. Så beten synes sikker. Ingen vei utenom det. Jo kanskje. Det er noe som heter djevlekuppet og så kallet — —. Det grøsser i ham. Kvelerkuppet er et annet navn på det.

Bildet av Rikard Jensen stiger uhyggelig klart fram for ham. Dette er nifst. Her skal han forsøke å berge kontrakten ved kvelerkuppet, et kupp som tidligere på kvelden er eksekvert av en av de andre spillerne på en langt uhyggeligere måte.

Han ristet tankene av seg. Vest må altså ha fordelingen 4-3-3-3 og Øst hjerterkonger. Dessuten må Øst kunde settes inn på tredje kløver. Det skulde det være godt håp om. Utspillet var nok «top of nothing». Han må altså inn på bordet for å ta hjerterfinessen og dessuten må blindemanns tredje hjerter stjeles hjem. Han kan jo ikke ha mere enn 2 trumf igjen i sluttspillet. Men da blir der en innkomst for lite hos blindemann. Hvordan skal han komme inn på bordet 2 ganger? Spar-esset kan jo ikke brukes. En gang på ruter konger — og der har jeg det. Hvis Vest har knekten i ruter kan den unødvendige finesse prøves.

Et nytt bilde stiger fram for ham. Rikard Jensens isundklipte bukser. Unødvendig var det han hadde tenkt om det. Men var det unødvendig. Kanskje morderen hadde en god grunn for det han hadde gjort?

Han spiller ruter 2. Vest legger liten og blindemanns tier holder. Heldig at Vest ikke la knekten på. Hjerterfinessen prøves og lykkes. Så hjerter ess og ruter dame til kongen og en hjerter stjeles tilbake. Ruter ess og deretter kløver ess og en liten kløver følger og Øst kommer inn. Dette gikk jo fint. Hjerter kommer fra Øst og Syd stikker med trumf 9. Det er nu likegyldig hva Vest gjør. Kontrakten er sikret. Et sjeldent spill. Kvelerkuppet med unødvendig finesse. Høyst nød-

vendig var den. Kanskje det var like nødvendig det morderen hadde gjort med Rikard Jensens bukser. Kanskje

— —.

Og plutselig ser han det hele klart for seg. Rikard Jensen som står i kjøkkenet og morderen som kommer inn. Han ser hendene som legger seg rundt offerets hals og klemmer til. Rikard Jensen forsøker å komme fri, men er maktesløs. Han griper for seg med hendene, og treffer morderens armer. Neglene riper til. Noen dråper blod pipler fram og drypper ned på Richard Jensens bukser. Så er det hele over. Morderen i febrilsk arbeide med saksen. Bitene med blodet kastes i ovnen. Bukkene ødelegges fullstendig for at det ikke skal oppdages hvorfor de er klipt istykker.

Petter ser opp og merker at de andrt betrakter ham.

«Gratulerer, et vakkert kvelerkupp og nydelig gjennomført,» sier Jens Lennard.

«Ja,» svarer Petter. «Det første kvelerkuppet idag eksekverte morderen. Dette andre tror jeg skal fange ham.»

Alle stirrer på ham. Tausheten som følger er intens. Ingen har sår på hendene, konstaterer Petter, men morderen hadde kanskje ikke jakke på seg da han utførte sin fryktelige gjerning. Så såret kan sitte lenger opp på armen.

Langt borte høres duren av en bil som nærmer seg med rasende fart. Det er vel politiet som kommer.

«Jeg undres på om morderen er villig til å vise oss det såret han har på armen,» kommer det stille fra Petter. Et øyeblikks knugende stillhet følger ordene. Værelset er som ladet med spenning. Så i ett sprang er Nils Arntzen oppe og på vei mot døren. Petter slenger ut benet. Morderen snubler og faller fremover —. I neste øyeblikk er Jens Lennard over ham.

Turneringsspørsmål.

Av Rolf Bøe.

Amerikansk turneringsbridge.

Vi har atter fått kontakt med amerikansk bridge, de første nummer av Bridge World er kommet, og det er interessant å lese om forholdene der borte.

American Contract Bridge League's 19. nasjonale turnering ble avviklet i begynnelsen av august. Det deltok 32 lag og 90 par i mesterklassen, og 72 herrepar og 50 damepar i den åpne klasse. Videre ble det i den åpne klasse spilt en mix-lagturnering med 35 deltagende lag.

Tallene imponerer oss ikke, vi er vant til ganske andre tall i våre mesterskap. Men vi skal huske på at det her dreiet seg om spillere som reiste halve Amerika over for å delta, det blir selvfølgelig anderledes enn her hvor man nesten bare spiller i sin egen krets før finalen. Dessuten er det visstnok en begrensning, selv i den åpne klassen kan ikke hvem som helst starte.

Det er et par trekk fra amerikanske turneringer som jeg liker svært godt. Først og fremst klasseindelingen, som sparer en for mange overflødige eliminasjonsrunder. Her hjemme driver man med misforstått demokrati, alle skal ha samme sjansen. Det får de vel allikevel selv om man ikke får lov å starte sammen med mestrene før man har vist at man er god til å spille. De nye spillere må sogar få en større sjanse, de slipper å bli «slakteoffer» for de store, og det blir lettere å oppnå premier.

En annen ting som jeg liker godt er at lagturneringer alltid arrangeres med en finale mellom bare 2 lag. Der ved unngår man at andre lags innsats i de siste kamper blir avgjørende. I siste Norgesmesterskap, f. eks. sto Blommenholm og Forcingklubben likt

i vinnerpoeng og nesten likt i matchpoeng før siste runde, og begge skulle ha lag som var uten sjanser som motstandere i siste runde. Det er selvfølgelig ikke skygge av tvil om at de 2 klubbers motstandere gjorde hva de kunne, men de hadde like selvfølgelig mistet gløden. Det er ikke det samme å spille en kamp når man fremdeles selv har sjanser og en siste kamp bare for å bli ferdig med turneringen. Hva ville skjedd hvis Forcingklubbens motstandere hadde oppgitt det hele og bare sittet og holdt i kortene? Eller flere spillere i et lag var blitt syke og ikke kunne fortsette?

Amerikanerne gjør det langt bedre. De spiller en finale på minst 64 spill mellom de 2 best plasserte lag. Det er bare disse lags innsats som er avgjørende, det er ingen andre lag eller andre bord som kan ha noe å si.

Derimot liker jeg ikke så godt at amerikanerne spiller med direkte score uten matchpoengberegning I en større turnering for noen år siden ledet det ene lag med ca. 200 poeng før siste spill, og det var bare spilt småspill hele tiden. I det siste spill vinner det andre lag en redoblet storeslem i faresonen, mens deres motstandere går bet. Dette avgjorde hele matchen, det spilte ingen rolle om det tapende lag hadde vunnet langt flere spill.

* * *

Det finnes gentlemenn ennå. I finalen i mesterklassens lagturnering spilte ved det ene bord vinnerne Edward Hymes og Osvald Jacoby mot Harry Fischbein og Alvin Roth. I et spill var Hymes uheldig og mistet kløveress idet han skulle ta kortene ut av mappen. Da alle de andre så kløveresset, måtte selvfølgelig turneringslederen tilkalles. Han avgjorde — for øvrig meget korrekt — at Jacoby ikke

skulle få melde, og at kløveress skulle bli straffekort. Dette kunne kanskje bli avgjørende for hele matchen, og det likte ikke Fishbein og Roth. De foreslo derfor at Theodore A. Lightner, som var femtemann på det seirende lag, skulle overta Jacobys plass i dette ene spill. Han hadde selvfølgelig ikke sett noe kløveress, derfor kunne meldingene og spillet gå normalt.

* * *

Det er dog ikke bare gentlemenn i Amerika heller. I en turnering forekom følgende sluttposisjon.

♠ E	N	♠ Kn 3 2
♥ Kn 10	V Ø	♥ Ingen
♦ Ingen	S	♦ 2
♣ D		♣ Ingen

Øst var spiller i en ruterkontrakt, og bare han hadde trumf igjen. Kløver dame sto. Ess og konge i hjerter var gått, motparten hadde igjen hjerter dame og spar konge og dame. Syd var inne. En sparretur ville gitt motparten et stikk, men Syd spilte hjerter. Bordet la tieren, og Nord satte seg til å tenke. For å spare ham la Øst opp kortene med den bemerkning: «Jeg stikker med trumf hvis du bruker damen, eller kaster jeg en kløver.» Motparten så at han ikke hadde kløver igjen, tilkalte turneringslederen og forlangte straff på en eller annen måte. De fikk ikke medhold, det skulle bare mangle. Det får være måte på krangle-syke. Hadde jeg vært turneringsleder ville jeg bedt dem reise og ryke, og gitt dem en kraftig advarsel om disiplinærstraff neste gang de kom med noe slikt. Det er soleklart at Øst mente å si han ville kaste en liten spar, at han sa kløver var bare en forsnakkelse som ikke på noen måte kan ha noe å si.

Inserter.

Vi vil gjerne gi plass for alle inserater, også referater fra krets- og klubbturneringer. Men det er én betingelse vi stiller: at referatene skal være *kortfattet*. Hvis en klubb, stor eller

liten, har holdt en medlemsturnering, vil vi gjerne ha det omtalt og ta med navnene på de to-tre av de best plasserte parene. Er det under turneringen forekommet spill av *almen* interesse tar vi gjerne med det også. Men det er ikke nødvendig å fortelle hvem som har ledet turneringen, hvor mange deltagere den hadde, hvor langt tidsrum den strakk seg over eller om det var boller eller wienerbrød på festen.

Også artikkelstoff vil vi gjerne ha, men også her vil vi be om å bli skånt for mange ord og overflødige betraktninger. Det er uhyggelig hvor mange sider enkelte kan trenge for å få fortalt det som i grunnen ikke interesserer noe annet menneske.

Om spill som sendes inn for å bli kommentert eller referert i bladet vil vi gjerne ha sagt dette: Når det gjelder helt ekstraordinære, skjeve fordelinger, kan det sjelden nytte å spørre hva som er det riktige meldingsforløp. Har en mann fått tretten spar, så har han fått tretten spar. Skriv ikke til oss og spør om han skal åpne med 1 spar eller 2 spar eller 7 spar, eller pass, eller å gå inn i avholdslogen. Det er omtrent like meget som taler for alle disse variantene.

Og til slutt: skriv under fullt navn. Vi får stadig artikler hvor navnet ikke en gang er oppgitt i følgeskrivelsen. Det er oss ubegripelig hva denne anonymitet skal tjene til. Det er da ingen skam å spille bridge, heller ikke å skrive om et eller annet morsomt en har opplevet ved bridgebordet.

Nye bøker.

Otto Jensen og Chr. Mathiesen.
Nye ideer i meldeteknikken i bridge.
(Stavangerkløveren).

Det er morsomt å se at det arbeides med teorien også utenfor Oslo, og resultatet er meget prisverdig, uten at vi dermed allerede nå vil si at det betyr noen direkte forbedring av det man hittil har benyttet av kuntige meldesystemer. Men det vil kanskje — og forhåpentlig — praksis vise.

Ro—.

E K S P E R T K L U B B E N

November-konkurransen

1. premie: Arvid Evjen, Brummundal.
2. premie: Odd Ravlo, Verdal.

*

Ekspertklubben fortsetter i 1946 etter samme retningslinjer som tidligere. Det blir delt ut 2 premier for de beste besvarelser i hvert nummer. Dessuten får de 3 deltagere som i løpet av året har løst flest oppgaver riktig en premie som bevis for innsatsen.

Ekspertklubben er åpen for alle kategorier av spillere, fra eksperten til «middelhavsfareren». Vær derfor ikke redd for å være med selv om De føler Dem usikker.

Den eneste betingelse for å være med er at De er abonnent på Norsk Bridgemagasin. Velkommen — og god fornøyelse.

*

Oppgave nr. 1.

♠ K 9
♥ 7 5 4
♦ E K 6
♣ E D Kn 10 3

	N	
V	Ø	
	S	

♠ E Kn
♥ E D Kn 6 3
♦ 7 5 4 2
♣ K 9

Syd spiller 6 grand, ingen meldinger fra motparten. Vest spiller ut ruter dame. Hvordan vil De spille som syd?

Oppgave nr. 2.

♠ Kn 7 5 4
♥ E D Kn 5
♦ E 7 3
♣ K 6

	N	
V	Ø	
	S	

♠ E
♥ K 7 4
♦ K 9 5 4
♣ E Kn 10 8 4

Syd åpnet med 1 kløver, Vest meldte pass, Nord 1 hjerter og Øst 1 spar. Til slutt havnet Syd i 6 kløver uten flere meldinger fra motparten. Vest doblet.

Vest spilte ut spar dame. Syd stakk med esset og spilte kløver knekt, som fikk løpe. Den holdt. Så fulgte liten kløver til kongen, nå viste Øst renons og la en liten spar.

Hvorledes vil De spille videre som Syd?

For riktig løsning av disse to oppgaver setter vi som vanlig opp 2 premier. 1. premie: 2 kortstokker i etui fra Emil Moestue A/S, Oslo, og 2. premie: kr. 10.— i kontanter.

Løsningen sendes redaktøren, R. Halle, postbox 120, Bestun, innen 15. februar 1946.

Løsning til oppgave nr. 19.

♠ 8 7 4 2
♥ 5
♦ K 6 3
♣ E 10 7 5 2

	N	
V	Ø	
	S	

♠ E K 6 5 3
♥ D 8 6
♦ E 8 4
♣ 6 3

Syd gir. Nord-Syd i sonen.

Meldingene er gått:

<i>Syd:</i>	<i>Vest:</i>	<i>Nord:</i>	<i>Øst:</i>
1 ♠	2 ♥	2 ♠	2 gr.
3 ♠	pass	pass	4 ♥
pass	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Vest spiller ut spar 9, som Øst tar over med tieren. Hvordan vil De som Syd føre spillet?

Begrunnelse.

Etter meldingene og utspillet er det klart at Øst har Da Kn 10 i spar. Det er tydelig at fienden søker å redusere bordets stjelemuligheter ved å fjerne trumf fra blindemann. De må derfor søke å holde Øst mest mulig ute fra spillet, så at han ikke får anledning til å trekke på trumfen. Dog er De nødt til å slippe ham inn på kløver, for Deres plan må naturligvis være å få godspilt en kløver til avkast av rutertaperen.

De tar straks spar ess og spiller en kløver, som får løpe. Øst kommer inn og returnerer som ventet trumf. De tar kongen og nå er tidspunktet inne til å tenke på hjertertaperne. De trekker hjerter dame (!), i håp om at det er Vest som må stikke, så han ikke kan tære på trumfen. Det lysner atskillig når Vest tar stikken. Han returnerer ruter, som De stikker på egen hånd. Derpå hjerter til stjeling, kløver ess og en liten kløver til stjeling. Så igjen en hjerter som De stjeler, en ny kløver som De stjeler, og nå er bordets femte kløver godspilt. (Øst hadde opprinnelig 4 kløver.) Nå spiller De ruter til bordets konge, og trekker den gode kløver.

Øst er hjelpeløs. Hva han enn gjør, må De få et stikk til og dermed kontrakten. Et meget vanskelig tempospill.

Fordelingen:

♠ 9	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ D Kn 10
		N									
V			Ø								
		S									
♥ E K 7 3 2	♥ Kn 10 9 4										
♦ Kn 10 7 5 2	♦ D 9										
♣ D 4	♣ K Kn 9 8										

Løsning til oppgave nr. 20.

♠	D 8
♥	E 9 4
♦	Ingen
♣	E K D Kn 8 7 4 3

	N	
Ø		V
	S	

♠	E K 6 3
♥	Kn 10 7 5
♦	4 3
♣	10 9 5

Vest gir. Ingen i sonen.

Meldingene er gått:

<i>Vest:</i>	<i>Nord:</i>	<i>Øst:</i>	<i>Syd:</i>
3 ♦	4 ♣	4 ♦	4 ♠
5 ♦	6 ♣	6 ♦	7 ♣
pass	pass	pass	

Temmelig dristig meldt av Syd, synes vi, men det er en annen historie. Øst spiller ut ruter 5, Vest legger knekten og Nord stjeler med trumf. Derpå trekker han to ganger trumf, og Øst, som er renons, kaster ruter 7 og spar 2.

Hvordan bør Nord planlegge det videre spill? Begrunnelse.

Øst's utspill viser at han etter all sansynlighet har 4 ruter, for med bare 3 ruter hadde han startet med den høyeste. Det er også rimelig å regne med at Øst har sparholdet, å dømme etter meldingsforløpet. Han har videre minst en av de utværende hjerterhonnører, kanskje begge. Iallfall kan ikke Vest ha både Ko og Da i hjerter, for med ialt 8 stikk (7 ruterstikk og 1 hjerterstikk), heter ikke hans åpningsmelding 3 ruter.

Etter forannevnte beregninger er det mulig med praktisk talt 100 % sikkerhet å vinne spillet, enten ved skvis mot Øst i spar og hjerter, eller ved å true Øst i spar og hjerter og Vest i ruter og hjerter (tosidig skvis).

Først og fremst må alle kløverne spilles inntil det fremstår følgende sluttposisjon:

Vi forutsetter at Øst nu har igjen 4 spar og enten a) 2 hjerter eller b) en hjerter og en ruter. Den siste kløver spilles, og i førstnevnte tilfelle må Øst kaste en hjerter. Bordet kaster da en spar. Så spilles 3 ganger spar, og på den tredje spar må Vest forkase seg i ruter eller hjerter.

I sistnevnte tilfelle kan Øst kaste en ruter. I såfall får vi samme sluttspill som nevnt foran. Kaster Øst sin siste hjerter (en honnør), kan den annen honnør fanges gjennom Vest ved å ta finesse med niere. Dette er grunnen til at Syd må sørge for avblokering ved i tide å kaste *Kn* og *10* i hjerter. Et viktig point.

En meget interessant oppgave. For- delingen:

Følgende oppnådde score for November-konkurransen:

2 poeng:

Reidar Aadne, Oslo.
 Kr. Aarskog, Fitjar.
 Kristian Arnesen, Narvik.
 Erling Behrens, Bergen.
 Åge Bergeland, Sandnes.
 Magnus Dahl, Oslo.
 Arvid Evjen, Brumunddal.
 Ernst Frantzen, Tyssedal.
 Tormod Gjestland jr., Herøya.
 H. J. Grundt, Oslo.
 Haakon Gunnes, Skien.
 Sverre Haagenen, Oslo.
 Kristen Hanssen, Stub pr. Sandefjord.
 Alf Hanssen, Trondheim.
 Håkon Hoel, Harstad.
 Daniel Hvalryg, Notterøy.
 Erik Jansen, Bergen.
 Birger Johansen, Drammen.

Oddvar Karlisen, Fredrikstad.
 Oluf Larsgård, Helgeland.
 Harald Lund, Lilleaker.
 Bjarne Methi, Harstad.
 Trygve Mortensen, Sandnessjøen.
 O. R. Mæhle, Oslo.
 K. Netland, Jæren.
 V. B. Nicolaysen, Sarpsborg.
 Finn Opsahl, Koppang.
 Lars Raknes, Haugesund.
 Odd Ravlo, Verdalen.
 A. J. Richardsen, Oslo.
 Dagfinn Schinstad, Trondheim.
 E. Sangeland, Sandnes.
 Th. Straum, Mosjøen.
 Lorentz Strand, Tønsberg.
 Arne E. Strøm, Tønsberg.
 Kristian Svenning, Narvik.
 Ivar Tangen, Steinkjer.
 T. Taugbøl, Skogns st.
 Leo Tvedt, Tyssedal.

1 poeng:

Ragnar Asker, Larvik.
 Asm. Bakken, Trondheim.
 Albin Bylund, Steinkjer.
 Hj. Clausen, Fredrikstad.
 P. Eckersberg, Tromsø.
 Gudm. Fridheim, Mosjøen.
 Arne Gåserød, Tønsberg.
 R. Gustavsen, Halden.
 Th. Iveland, Birketveit pr. Kristiansand S.
 Sigurd T. Johnsen, Tønsberg.
 Bj. Mørck, Rjukan.
 Arthur Olsen, Skien.
 Anders Paulsen, Bygdøy.
 Hans L. Pentz, Oslo.
 Fru Rinnan, Trondheim.
 Olav Rosquist, Hasslarp, Sverige.
 Bj. Rydsaa, Mo i Rana.
 Sigm. Skrede, Elverum.
 L. Stormbo, Oslo.
 Erling Svanberg, Bodø.
 Håkon Tokle, Isfjorden.
 Hans Wiik, Fredrikstad.

Ved loddtrekningen ble 1. premie, 2 kortstokker fra Emil Moestue A/S., Oslo, vunnet av herr Arvid Evjen, Brumunddal, og 2. premie, kr. 10,— i kontanter, av herr Odd Ravlo, Verdalen.

Bergen og Hordaland krets.

Den utsatte finale om kretsmeisterskapet mellom avdelingsvinnerne, Knektene, Bergen, og Tyssedal Sjakk- og Bridgeklubb, er nylig spilt og ga som resultat at Tyssedal ble kretsmeester i A-klassen for 1945. Tyssedal har benyttet følgende spillere: Ernst Frantzen, Leo Tvedt, Vigleik Borge, Torolf Sjøhus og Lars Ullgenes.

Toppen av hell.

Herr redaktør!

Hvis det er noen som er beskyttet av kortenes gudinne, så må det være min makker og jeg. Vår meldeteknikk er langt fra plettfri, men det rare er at når vi melder for lite, ifølge reglene altså, så er det allikevel ikke mere i kortene, på grunn av en sers ugunstig sats. Og når vi overvurderer kortene i vår ungdommelige optimisme, ja så sitter alt så brillefint at vi som oftest kommer ned på bena.

Det kan kanskje interessere å høre hva vi nylig «presterte» i en robberbridge.

♠ K 10 5	N	♠ 7 6
♥ D 8 6	Ø V	♥ Kn 10 9
♦ D 6 5	S	♦ 10 9 8 4
♣ D Kn 10 8		♣ Ess K 9 5

♠ D 9 4 3
♥ Ess K 7 5 4
♦ Ess 3 2
♣ 4

Jeg satt Syd og var giver og åpnet med 1 hjerter. Min makker svarte en spar, og nå så jeg i ånden mompen vinke i det fjerne. Jeg spurte med 4 ruter og makker svarte positivt: 5 spar (spørremeldingene er en av våre sterkeste sider). Så avsluttet jeg da med 6 spar, idet jeg mente at det med litt hell burde klares slem hvis makker hadde meldt skikkelig.

Ut kom kløver Konge, og da mine kort kom på bordet skiftet Øst i neste stikk til hjerter Knekt. Esset fikk stikke, og så fulgte prompte spar Dame, Vest la Kongen og Nord esset. Derpå hjerter til Kongen, og ny spar, som Nord knep med åtteren. Han pustet nå lettet, trakk ut fiendens siste trumf, og stjal en kløver med trumf på bordet. Så stjal han en hjerter, og fargen satt

slik som den bør sitte i en slik situasjon. Nord spilte nå ruter til esset, kastet to kløver på de godspilte hjertere, og tok så elegant ruterfinessen, og da den holdt, var suksessen sikret.

Motparten mumlet noe om flaks, men jeg repliserte straks at slikt sier en ikke når en mann forstår å utnytte de foreliggende muligheter på en så eksellent måte som min makker. Legg f. eks. merke til dobbeltknipingene i spar. En grå landveistraver ville ha spilt liten spar og knepet med Knekten, og siden slått esset — og tapt. Det er riktig nok at han vinner med Kongen annen imellom og tieren tredje hos Øst. Men se — mine herrer — det er noe som heter teft, eller enda finere: intuisjon, ved hvis hjelp en alltid velger den lykkelige variant.

Uhelbredelig optimist.

Hvor flink er De?

Giver: Syd. Faresone: Ingen.

♠ E x x
♥ K x x
♦ 10 x x
♣ E K x x

N
V Ø
S

♠ K Kn x
♥ E Kn x x x x
♦ E D
♣ D x

Svar på nedenstående spørsmål og sammenlikn Deres svar med de riktige på side 20.

1. Hvor mange honnørstikk har Syd?
2. Hvordan ville De melde de to hender?
3. Vi forutsetter at kontrakten er blitt 6

hjerter. Vest har spilt ut kløver 9, som De lar gå til damen. Så spiller De en liten hjerter til kongen, alle følger, men neste gang viser Øst renons.

Hvordan ville De nå spille videre?

SPØRRESPALTEN

Det er et spørsmål i meldingene etter Culbertsons system som jeg vil være takknemlig for om Bridgemagasinet vil hjelpe meg å løse. Spørsmålet er følgende:

Når min makker dobler motpartens åpningsmelding opplysende, (f. eks. 1♥) hva skal jeg da melde når jeg er blank og min eneste firekortfarve er hjerter?

I lærebøkene står det nemlig forskjellig. En sier at svaret er 2♣, en annen 1♠, en tredje den laveste trekortfarve. Culbertson selv sier: «the lowest value of tricks.» Hva skal man tro?

Charles Gundersen.

Svar:

Etter Culbertson skal de melde den laveste trekortfarve, altså spar.

I dette spill har det vært en del diskusjon om meldingene, og jeg ville gjerne høre Deres mening om det:

Vest gir og åpner med 1 spar. Nord melder 2 ruter. Øst har:

♠ 9 8 6 4 3
♥ x x x
♦ K 6
♣ 10 x x

Ved vårt bord gikk meldingene:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 ♠	2 ♦	pass	pass
2 ♥	pass	2 ♠	3 ♦
3 ♣	pass	?	

Kan ikke øst der høyne til 4 spar når vest melder så sterkt som han gjør? Det var for anledningen 4 trekk i kortene.

Hj. Clausen.

Svar:

Jo, øst burde nok ha høyne til 4 spar.

Bodøesterskapet for par 1945.

Trygve Fiva—Sverre Knudsen vant.

Ess.

Parmesterskapet i bridge for Bodo for 1945 ble avsluttet den 12. desember. Det tok til om våren med 96 deltakere. På grunn av

forholdene var det et privat arrangement som først foregikk «hemmelig».

Paret Trygve Fiva — Sverre Knudsen, som hører til byens gamle «korthunder», ble suverent nr. 1 og bymestre med 261 poeng. En populær seir og i høyeste grad fortjent. Outsiderne Tønseth — Benson overrasket stort ved å legge beslag på anneplassen med 234 poeng, foran det farlig og velspillende makkerpar Johansen - Moe med 229 poeng.

Et morsomt «fordelingsspill» som forekom i en av de innledende runder, var følgende:

♠ x	♠ E K x x x x	♠ Ingen
♥ D x x x	♥ E 9 x	♥ x x
♦ K D 10	♦ x	♦ x x x x x
♣ K D x x x	♣ x	♣ E Kn x x x

♠ x	♠ D Kn 10 x
♥ D x x x	♥ K Kn 10 x
♦ K D 10	♦ E Kn x x
♣ K D x x x	♣ x

N	
V	Ø
S	

Syd var giver og ingen i sonen. De fleste på Syds plass åpnet med en spar, hvilket vel er helt korrekt Culbertson. Enkelte hos Vest overmeldte med 2 kløver, andre ikke. En kan jo tenke seg Nord's følelser, når han makker åpner med 1 spar. Ja, hva skal han egentlig si — 3 spar, 6 spar eller 4 grand?

I turneringen ble det meldt litt av hvert. Noen fryktet kanskje bløffmelding fra Syd og meldte forsiktigvis 3 spar. Sluttmeldingene ble svært varierende, både 5, 6 og 7 spar samt 7 kløver hos Øst—Vest ved et par bord. Trekkantallet i sparkontrakt ble også noe forskjellig — både 11, 12 og 13 stikk. Utspillet var i alle tilfelle ruter konge (Vest regnet vel med at enten Nord eller Syd var renons, eventuelt hadde esset i kløver). Han som fikk 13 stikk, stakk, trumfet en gang og spilte hjerter 10 og lot den gå, da Vest var så elskverdig ikke å legge i damen etter en liten betenkning. Så var det jo greit for Syd å spille opp mot saksen Ess—9, inn på handa på trumf og på hjerter konge kastet han sin kløvertaper.

Det var imidlertid bare en Syd som spilte helt teknisk riktig og 100 % safe på 6 spar, så han slapp å gjette seg til hvor hjerterdamen satt. Han stakk med ruter ess og spilte en liten ruter til trumf. Dertter inn på spar og nok en ruter til trumf, atter inn på spar og siste ruter til trumf. Så kløveren, hvor-etter han måtte på oppspill til hjerteraksen eller dobbelt renons. En ganske fiks eliminasjon.

SSP

Flere overraskelser i første runde i Norgesmesterskapet. Men ingen store sensasjoner.

Toppscore og Variant runderekord 116—44.

1. runde i årets Norgesmesterskap for klubber ble avvirket i løpet av desember måned. Det var ingen egentlige storsensasjoner, men fler gode klubber er allerede satt utenfor. Vi nevner i fleng, Moss Bridgeklubb, Grand Coup, Tonsberg, Revanche, Kolbotn, og følgende Osloklubber: Espada, Faresonen, Trumf, og KNA-KK (K. N. A.-Damene). En del av de beste klubber hadde walk over. Av de som spilte fikk Toppscore runderekord med 116—44. Også Larvik Bridgeklubb, Gubbelaaget og Rex, Oslo, fikk overbevisende seire.

Resultatene ble:

Namsos Bridgeklubb—Steinkjer Bridgeklubb	84—76
Avant, Tonsberg—Moss Bridgeklubb	84—76
Ringerikes Bridgeklubb, Honefoss—Hadelands Glassverks Br. kl., Jevnaker	91—69
Braskereidfoss Bridgeklubb—Roverud Bridgeklubb	91—69
B. F. S., Oslo—Stål, Oslo	97—63
Landfaldøens Bridgeklubb, Drammen—Mitchell, Oslo (sisnevnte trakk seg)	w. o.
Gubbelaaget, Oslo—Topp, Oslo	106—54
Sparkonge, Oslo—Bon, Bridgeklubb	87—73
Forsikringsfunksj., Oslo—Bekkestua Bridge-Club	91—69
Prinsdal Bridgekl. —Jernbanens Bridgeklubb, Drammen	90—70
Drammens Bridgeklubb—Fifty-Fifty, Oslo	109—51
Buff, Oslo—Bygdøy Bridgeklubb	88—72
Ruter To, Oslo—Favoritt, Oslo	93—67
System-Klubben, Strømmen—Hygga, Oslo	90—70
Frysja, Oslo—Sparess, Oslo	85—75
Finish, Oslo—Squeeze, Oslo	87—73
Ogndal Bridgeklubb—Skogn Bridgeklubb	95—65
Trondhjems Bridgekl. —Fanrem Bridgeklubb	90—70
Kristiansund Bridgeklubb—Raumaknektene, Åndalsnes	95—65
Stavanger Handelsforenings Br.kl.—Jørpeland Bridgeklubb	83—77
Sandnes Bridgeklubb—Ely C., Stavanger	95—65
Grimstad Bridgeklubb—Tvedestrand Bridgeklubb	88—72
Larvik Bridgeklubb—Langesund Bridgeklubb	108—52
Momp, Skien—Porsgrunns Bridgekl.	89—71

Holmestrand Bridgeklubb—Drobak Bridgeklubb	96—64
Grålum Bridgeklubb, Yven—Dexvi, Myrvoll	92—68
Horten Bridgeklubb—Greåker Bridgeklubb	98—62
V-klubben, Oslo—Gulskogen Bridgeklubb	89—71
Bridgekl. -43, Drammen—Grünerløkken Bridgeklubb, Oslo	86—74
Toppscore, Oslo—Oppsal Bridgeklubb	116—44
Gro, Grørud—Jessheim Bridgeklubb	92—68
Økonomenes Bridgeklubb, Oslo—Bøygen, Oslo	82—78
Stabekk Bridgeklubb—Fair Play, Oslo	82—78
Kjellstad Bridgeklubb, Lier—Minor, Oslo	82—78
Kontraktklubben, Oslo—Hjerterknekt, Oslo	95—65
Asker Bridgeklubb—Kolsåsgruppen, Bærum	92—68
Sandvika Bridgeklubb—Kontakt, Oslo	97—63
Slemmestad Bridgeklubb—Spadilje, Oslo	85—75
Ekko, Oslo—Sekvens, Moss	98—62
Coups, Oslo—Espada, Oslo	90—70
Ruterknekt, Trondheim—Blending 1941, Trondheim	90—70
Centrum, Trondheim—Last Trick, Trondheim	100—60
Mandals Bridgeklubb—Bridgeklubben 1938, Kr.sand	85—75
Kristiansands Bridgeklubb—Lillesand Bridgeklubb	90—70
Bøle og Borgestad Bridgeklubb—Bakken Bridgeklubb, Skien	84—76
Fredrikstad Bridgeklubb—Grei, Ski	87—73
Vestby Bridgeklubb—Trara Bridgeklubb	82—78
Tistedalens Bridgeklubb—Sarpsborg Bridgeklubb	88—72
Krav, Larvik—Grand Coup, Tonsberg	90—70
Vikersund Bridgeklubb—Brageroen Bridgeklubb	86—74
Gjøvik Bridgeklubb—Lillehammer Herreklubb	81—79
Hobby, Oslo—Gamlebyens Bridgeklubb, Oslo	93—67
Diplom, Oslo—Lillestem, Oslo	82—78
Sporveiens Bridgeklubb, Oslo—Solvang Hagekolonis Bridgeklubb, Oslo	93—67
Oppegård Bridgeklubb—Habil, Oslo	86—74
Sorumsand Bridgeklubb—Trumf, Oslo	88—72
Oppegårdknektene—Riksrevisjonens Br.kl. Oslo	89—71
Strømsø Bridgeklubb, Drammen—K. N. A. — K. K., Oslo	86—74
Kløfta Bridgeklubb—Emo Bridgeklubb, Oslo	95—65

Golla Bridgeklubb—Nordkisa Bridgeklubb	103—57
Strømmen Bridgeklubb—Progress, Oslo	108—52
Frigg, Oslo—Ulvoy Bridgeklubb	85—75
L. B. O., Oslo—Maribo, Oslo	104—56
Samvirke, Oslo—Revanche, Kolbotn	87—73
Ski Bridgeklubb—Hjerterkonge, Oslo	81—79
De 4 Knekter, Oslo—Neptun, Oslo	85—75
Matador, Oslo—Faresonen, Oslo	83—77
Rex, Oslo—Regent, Oslo	107—57
Duplikatklubben, Steinkjer—Verdal Bridgeklubb	98—62
Hjertes Ess, Trondheim—Orkanger Bridgeklubb	81—79
B. P. F.'s Bridgeklubb, Bergen—Ask Bridgeklubb	87—73
B. P. F.'s Duplikatklubb, Bergen—Safety, Bergen	80—80
Trumf Ess, Bergen—Singel Ess, Bergen	85—75
Kløver, Bergen—K. N. A., Bergen	81—79
Dublikat, Stavanger—Egersund, Bridgeklubb	103—57
Kongsberg Bridgeklubb—Notodden Duplikatklubb	88—72
Notodden Bridgeklubb—Rjukan Bridgeklubb	86—74
Nøtterøy Bridgeklubb—Larvik Handelsstandsfor. Br.kl.	90—70
Sandefjord Bridgeklubb—Renons, Tonsberg	89—71
Hønefoss Bridgeklubb—Jevnaker Bridgeklubb	85—75
Kirkenær Bridgeklubb—Bridgeklubben Hof i Solør	93—67
Kongsvinger Bridgeklubb—Asnes Bridgeklubb, Kongsvinger vant ..	w. o.
Hamar Bridgeklubb—Brumunddal Bridgeklubb	81—79
Stange Bridgeklubb—K. N. A., Hamar	93—67
Asker Tennisklubb—Habri, Oslo	85—75
Lierstranden Bridgeklubb—Mix, Oslo	83—77
H. O. K., Oslo—Korsvoll Bridgeklubb, Oslo	90—70
Oppegårdknektene—Riksrevisjonens Bridgeklubb, Oslo	89—71
Elektrik, Oslo—Ullevål Bridgeklubb, Oslo	85—75
Sinsen Bridgeklubb—Ganymedes, Oslo (sistnevnte trakk seg)	
Oslo Bridgeklubb—Star, Grorud	86—74
Lilleaker Bridgeklubb—Drammens Arbeiderforening	84—76
Stratos, Kolbotn—Howell, Oslo	92—68
Score, Oslo—Bridge Brothers, Oslo ..	103—57
Gronlia Bridgeklubb, Fjellhamar—Bridgeklubben 1940, Oslo	80—80

Thor, Oslo—Murernes Bridgeklubb, Oslo	89—71
Variant, Oslo—Hjertes, Oslo	116—44
Fellows, Oslo—Robber, Oslo	90—70
Strong, Drammen—Den Merkantile Klub. Oslo	81—79
Bridgekameratene, Oslo—Spirit, Oslo ..	92—68

*

Hvor flink er De?

Svar på spørsmålene på side 17.

1. Syd har $3\frac{1}{2}$ + H.S. Honnørstikktableten må De kunne.

2. Syd åpner med 1 hjertes, Nord svarer 2 kløver. Og nå kommer Syds nøkkelmelding 3 hjertes! Det er sant nok at han er en tanke for svak til denne melding, men den gir allikevel et bedre bilde av hans hånd enn 2 hjertes. Når Nord har meldt 2 kløver har han avgitt en ganske sterk hånd, og denne styrke kan Syd kalkulere med når han skal melde igjen. Etter en grand hos Nord, hadde Syd måttet nøye seg med 2 hjertes.

3. Etter å ha trumfet 2 ganger skal spilleren fortsette med en liten kløver til esset og deretter en liten kløver til trumf. Han skal altså ikke kaste en taper på kløver konge, da Vesti så fall kan avpasse sitt tilbakespill etter Syds kort. Så settes Vest inn på hjertes dame. Nå er kontrakten hjemme, i det spilleren tjener et stikk på oppspillet, som må bli i spar eller ruter, mens den siste taperen kastes på kløver ess. Ved denne morsomme safety-variant vinnes kontrakten, enten Vest har en, to eller tre kløver.

*

Asker- og Bærumspokalen.

Kampen om Asker og Bærumspokalen, en vandrepokal opsatt av Slependen Bridgeklubb, er nu ferdigspilt for år. Pokalen skal som bekjent vinnes 3 ganger av samme klubb for å fåes til odol og eie.

Resultatet år ble at Asker Bridgeklubb fikk det første napp i pokalen etter en hård konkurranse med Asker Tennisklubb.

Resultatet ble:

Vinner p. Match p.

1. Asker Bridgeklubb	13	256
2. Asker Tennisklubb	12	258
3. Slependen Bridgeklubb ..	7	229
4. Sandvika Bridgeklubb ..	7	207
5. Blommenholm Bridgekl. ..	6	241
6. Bærum Bridgeklubb	5	210
7. Stabekk Bridgeklubb. Ex Redo	4	212
8. Nesbru Bridgeklubb	2	189

Det seirende lags spillere ble overrakt en forgylt plakett. Turneringen ble ledet av Slependens oppmann V. Vike.